

LOURDES FISA FORTALESES

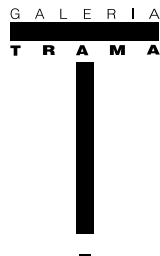
G A L E R I A
T R A M A

LOURDES FISA

FORTALESES

*A la mare terra
A la meva mare
A totes les forteses...*

Del 22 d'abril al 27 de maig de 2010
Del 22 de abril al 27 de mayo de 2010

LES MUSES INQUIETANTS

*Vaig despertar-me un dia per veure't, mare,
flotant per sobre meu en el cel més blau
en un globus verd on brillaven un milió
de flors i ocells blaus mai vistos,
mai , mai , però mai enlloc
però el petit planeta s'eclipsà
com bombolla de sabó, quan cridaves. Vine aquí!
I jo em vaig trobar amb els meus companys de viatge.*

Sylvia Plath, Les Muses inquietants

Besar la vida, 2009-2010
Tècnica mixta en fibra de vidre
28 x 28 cm

Una de les darreres exposicions que ha presentat Lourdes Fisa a Barcelona es titulava Fragilitats. Ara ens ofereix les seves noves pintures dessota el terme Fortaleses i dedica la mostra a la mare i a la terra, als orígens. És una exposició on l'artista reconeix la llengua materna, la veu en femení: tot un homenatge a les dones i a les artistes.

El nom de les seves exposicions té un caràcter revelador. Són com els primers versos d'un llarg poema de colors i textures, un recorregut com a dona i pintora que viu amb intensitat aquest món en procés de transformació: La ruta de la seda, En chemin, Camins de descoberta, Exodo, Travesia, Laberints, Recorreguts, El rastro invisible...

Els títols de les seves presentacions al públic, quan l'obra abandona el recer del taller, són paraules que evocuen el camí en el temps, la recerca interior, el procés del viatge, la deriva emocional i tot allò que té a veure amb el desig i el repte d'una aventura personal en veu femenina. La poetessa Sylvia Plath, que encapçala aquest text i a qui he manllevat el títol, també parla en els seus versos de “recorreguts” amb mots que dibuixen imatges des de la sintaxi del sentiment, teixint el propi imaginarí simbòlic amb els ulls: tanco els ulls i el món mor...

Lourdes Fisa té els ulls intensos i unes mans gastades. Aquesta va ser la primera impressió que vaig tenir el dia del nostreencontre a l'estudi de Manresa, parlant sobre els seus treballs i viatges. Veient l'escampall de pintures i papers dibuixats, escoltant el relat del seu procés de treball, vaig entendre com la mirada i la manufactura són fonamentals en la seva producció com a pintora, dibuixant i gravadora. Treballa amb les mans i amb els ulls, com un enèrgic batec que no defalleix. Aquesta evocació de la seva personalitat em fa pensar en una altra artista, la Louise Bourgeois i les seves escultures d'ulls i mans desmembrades, fetes com a procés de sanació de l'esperit: allà on precisament la fragilitat es reconeix com a fortalesa. No hi veig un vincle estètic entre ambdues artistes, però sí que hi ha una fortalesa compartida, una similar autobiografia de l'ànima.

M'agrada comprovar que la rotunditat plàstica de les seves obres no està feta de solemnitat ni de grandiloquència, tampoc d'èxtasi: està teixida a capes de color, enfilada al traç, ferida en la erosió de les superfícies, bastida de fragments i d'empremtes. L'artista sap que la seva obra no és purament un objecte acolorit o una superfície dibuixada, sinó una lectura atenta sobre la vida, un anar i tornar des de l'experiència individual i completament determinada per el gènere. Una llengua no abolida, la de la dona artista, que gestiona la seva força de manera autònoma. Les obres de la Lourdes, la habilitat tècnica que desprenen i l'impacte visual que percebem, cerquen un significat alternatiu que recrea una visió més transcendent d'experiència artística.

Els materials i les imatges d'aquesta preciosa col·lecció d'obres que ara ens presenta, no serveixen per a explicar històries, tampoc fantasies: són el rastre d'una acció i el pòsit d'una memòria, són la consciència de la realitat.

Crec que les pintures de Lourdes Fisa són veritables performances fetes en la intimidat, a la solitud del taller. Precisament la seva força rau en allò que no veiem com a espectadors, però que de ben segur és el moment més passional de l'obra, el més corporal i profund. Una intuïció que recolzo en les seves paraules quan explica el procés i les dificultats de treballar amb la fibra de vidre, de fer les estampacions. També quan destaca l'energia que cal per a materialitzar les emocions, el temps i l'esforç de les instal·lacions, el dolor quasi físic de la creació. L'espectador, davant la transparència de la resina o la tela de lli, en la perfecta definició del seu perímetre, intueix aquesta força d'execució, l'anhel físic del viatge que empren l'artista en cada obra, en tota resolució creativa.

Talment l'acte creatiu, el procés de la seva pintura és un camp expandit, quasi impossible de contenir en el quadre i que només en el ritual de la exhibició al públic, dins l'espai de la galeria, adopta una forma més serena. El taller, en canvi, és un camp de batalla on s'acumulen les restes de la confrontació, els plecs regirats dels materials, les eines i els llibres. Com un paisatge interior, el lloc de treball desprèn la força de la subjectivitat sempre en marxa, del dia a dia de la creativitat.

Les obres que veiem, el seu treball més recent, funcionen a la manera d'un collage de materials i de records. Les capes de color i els elements estampats, al igual que els textos que completen la seva plàstica, els interpreto com un pòsit de memòria. I en aquesta ocasió el record ens parla del paisatge i del cos, però també honora la figura d'altres dones artistes, com la Frida Kahlo; de les dones dedicades a la ciència, com Marie Curie i a totes aquelles protagonistes d'una història de silencis i oblits. Una història de dones fortes que ara volem recuperar en el rastre de les imatges.

Al llarg de la seva evolució com artista, Lourdes Fisa ha aconseguit una arquitectura gràfica pròpia, una iconografia personal i una metodologia singular. La seva pintura és un univers ple de registres simbòlics. El color, l'agilitat del traç, les paraules pintades, els retalls de paper o la transparència de la matèria, són recursos per a ser llegits amb profunditat i complicitat. Aquestes obres no poden ser exercicis de pràctica pictòrica sense ànima, a la recerca d'una perfecció estètica. La experiència del viatge existencial no és mai perfecta i per a l'artista la consciència de la perfecció no és indispensable. La representació dels moments de neguit s'allunya de la perfecta resolució i troba en l'observador un bon aliat per a mantenir el diàleg.

La bellesa de les pintures de la Lourdes Fisa no es basteix de perfecció, qualitat que no vol representar precisament perquè és immaterial. Contràriament, és el món material de la seva obra el que ens fascina. I també l'acció de la pintura. El que veiem és una coreografia visual en diferents seqüències temporals, quadre a quadre, però un mateix esperit: tot és consciència de la realitat.

*I aquest és el reialme al que em vas dur,
mare, mare. Però cap mal gest meu
desvelarà amb quina companyia visc*

Sylvia Plath, Les Muses inquietants

Pilar Bonet

Acaronar la matèria, 2008-2010
Tècnica mixta en fibra de vidre
33 x 41 cm

LAS MUSAS INQUIETANTES

“Un día desperté para verte, madre,
Flotando encima de mí, por el aire más azul,
En un globo verde brillante, con un millón
De flores y de petirrojos azules que jamás,
Jamás ha visto nadie en ninguna parte.
Pero el pequeño planeta desapareció de repente
Como una pompa de jabón cuando tú gritaste: “¡Ven aquí!”
Y yo volví a hacer frente a mis compañeras de viaje.”

Sylvia Plath, Las Musas inquietantes
Trad. de Xoán Abeleira

Una de las últimas exposiciones que ha presentado Lourdes Fisa en Barcelona se titulaba Fragilitats. Ahora nos ofrece sus nuevas pinturas bajo el nombre Fortaleses y dedica la muestra a la madre y a la tierra, a los orígenes. Es una exposición donde la artista reconoce la lengua materna, la voz en femenino: todo un homenaje a las mujeres y a las artistas.

El nombre de sus exposiciones tiene un carácter revelador. Son como los primeros versos de un largo poema de colores y texturas, un recorrido como mujer y pintora que vive con intensidad este mundo en proceso de transformación: La ruta de la seda, En chemin, Camins de descoberta, Exodo, Travesía, Laberints, Recorreguts, El rastro invisible...

Los títulos de sus presentaciones al público, cuando la obra abandona el cobijo del taller, son palabras que evocan el camino en el tiempo, la búsqueda interior, el proceso del viaje, la deriva emocional y todo aquello relacionado con el deseo y el reto de una aventura personal en voz femenina. La poetisa Sylvia Plath, que encabeza este texto y a quien he tomado prestado el título, también habla en sus versos de “recorridos” con palabras que dibujan imágenes desde la sintaxis del sentimiento, tejiendo el propio imaginario simbólico con los ojos: Cierro los ojos y el mundo muere...

Lourdes Fisa tiene los ojos intensos y unas manos gastadas. Esta fue la primera impresión que tuve el día de nuestro encuentro en el estudio de Manresa, hablando sobre sus trabajos y viajes. Viendo la acumulación de pinturas y papeles dibujados, escuchando el relato de su proceso creativo de trabajo, entendí como la mirada y la manufactura son fundamentales en su producción como pintora, dibujante y grabadora. Trabaja con las manos y con los ojos, como un enérgico latido que no decae. Esta evocación de su personalidad me hace pensar en otra artista, Louise Bourgeois y sus esculturas de ojos y manos desmembradas, hechas como proceso de curación del espíritu: donde precisamente la fragilidad se reconoce como fortaleza. No veo un vínculo estético entre las dos artistas, pero sí que hay una fortaleza compartida, una autobiografía similar del alma.

Me gusta comprobar que la rotundidad plástica de sus obras no está hecha de solemnidad ni de grandilocuencia, tampoco de éxtasis: está tejida a capas de color, enhebrada al trazo, herida en la erosión de las superficies, bastida de fragmentos e improntas. La artista sabe que su obra no es puramente un objeto cromático o una superficie dibujada, sino una lectura atenta sobre la vida, un ir y venir sobre la experiencia individual y completamente determinada por el género. Una lengua no abolida, la de la mujer artista, que gestiona su fuerza de manera autónoma. Las obras de Lourdes, la habilidad técnica que desprenden y el impacto visual que percibimos, buscan un significado alternativo que recrea una visión más trascendente de la experiencia artística.

Los materiales y las imágenes de esta preciosa colección de obras que ahora nos presenta, no sirven para explicar historias, tampoco fantasías: son el rastro de una acción y el poso de una memoria, son la conciencia de la realidad.

Creo que las pinturas de Lourdes Fisa son verdaderos performances en la intimidad, en la soledad del taller. Precisamente su fuerza está en aquello que no vemos como espectador, pero que seguramente sea el momento más pasional de la obra, el más corporal y profundo. Una intuición que apoyo en sus palabras cuando explica el proceso y las dificultades de trabajar con la fibra de vidrio, de hacer las estampaciones. También cuando destaca la energía necesaria para materializar las emociones, el tiempo y esfuerzo de las instalaciones, el dolor casi físico de la creación. El espectador, ante la transparencia de la capa de resina o el lienzo de lino, en la perfecta definición de su perímetro, intuye esta fuerza de ejecución, el anhelo físico del viaje que emprende la artista en cada obra, en toda resolución creativa.

Así mismo, el acto creativo, el proceso de su pintura es un campo extendido, casi imposible de contener en el cuadro y que solo en el ritual de la exhibición al público, dentro del espacio de la galería, adopta una forma más serena. En cambio el taller, es un campo de batalla donde se acumulan restos de confrontación, los pliegues revueltos de los materiales, las herramientas y los libros. Como un paisaje interior, el lugar de trabajo desprende la fuerza de la subjetividad siempre en marcha, del día a día de la creatividad.

Las obras que vemos, su trabajo más reciente, funcionan a la manera de un collage de materiales y recuerdos. Las capas de color y los elementos estampados, igual que los textos que completan su plástica, los interpreto como un poso de memoria. Y en esta ocasión el recuerdo nos habla del paisaje y del cuerpo, pero también honora la figura de otras mujeres artistas, como Frida Kahlo; de las mujeres dedicadas a la ciencia, como Marie Curie y a todas esas protagonistas de una historia de silencios y olvidos. Una historia de mujeres fuertes que ahora queremos recuperar en el rastro de las imágenes.

A lo largo de su evolución como artista, Lourdes Fisa ha conseguido una arquitectura gráfica propia, una iconografía personal y una metodología singular. Su pintura es un universo lleno de registros simbólicos. El color, la agilidad del trazo, las palabras pintadas, los retales de papel o la transparencia de la materia, son recursos para ser leídos con profundidad y complicidad. Estas obras no pueden ser ejercicios de práctica pictórica sin alma, a la búsqueda de una perfección estética. La experiencia del viaje existencial no es nunca perfecta y para la artista, la conciencia de la perfección no es indispensable. La representación de los momentos de desazón se aleja de la perfecta resolución y encuentra en el observador un buen aliado para mantener el diálogo.

La belleza de las pinturas de Lourdes Fisa no se construye de perfección, cualidad que no quiere representar precisamente porque es inmaterial. Contrariamente, es el mundo material de su obra el que nos fascina. Y también la acción de la pintura. Lo que vemos es una coreografía visual en diferentes secuencias temporales, cuadro a cuadro, pero un mismo espíritu: todo es conciencia de la realidad.

“Sí, este es el reino al que me engendraste,
Madre, Madre. Pero no voy a fruncir el ceño
Para no desvelar la relación que mantengo.”

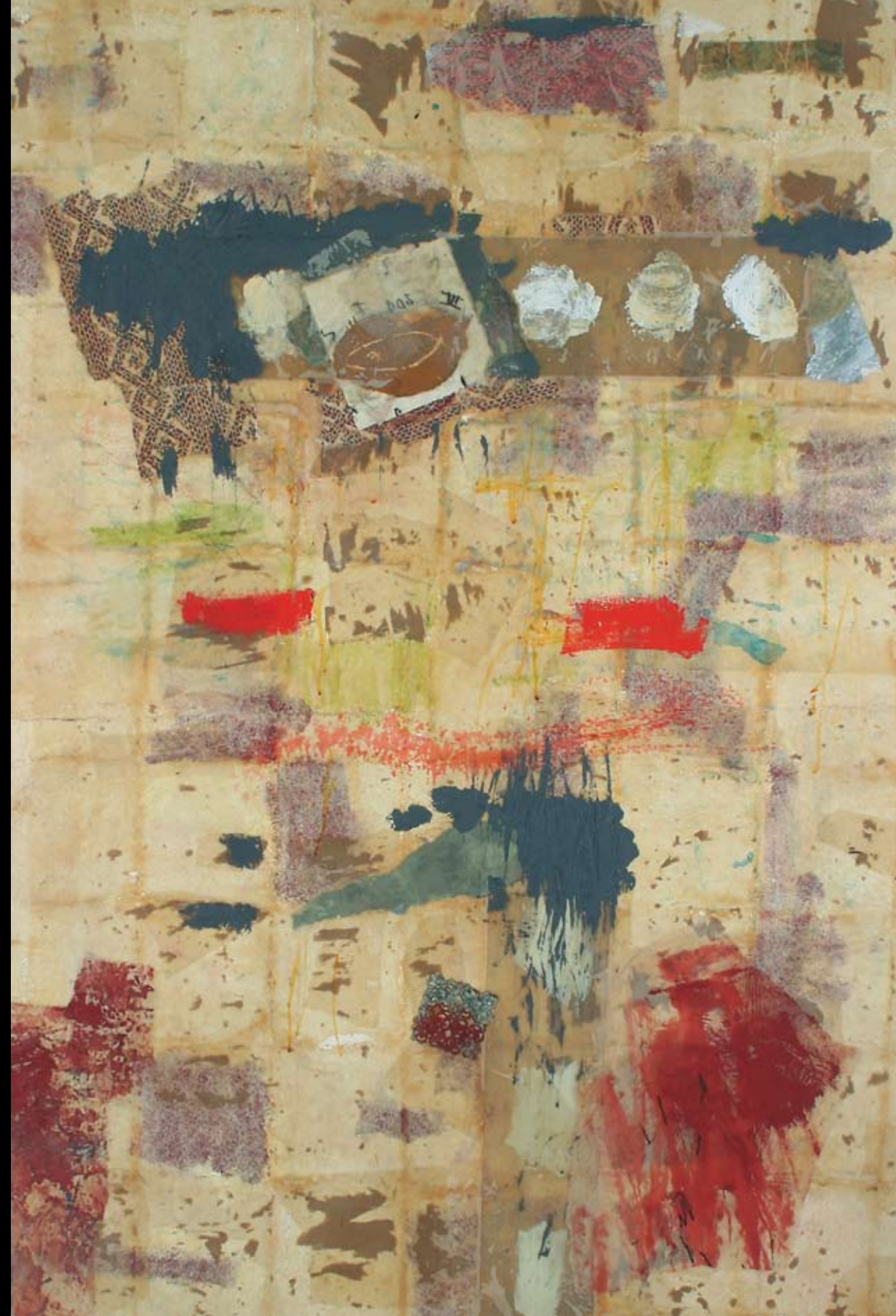
Sylvia Plath, Las Musas inquietantes
Trad. de Xoán Abeleira

Pilar Bonet

Fulla, 2007
Tècnica mixta en fibra de vidre
sobre branca natural
197 x 30 cm

Caiguda, 2006
Tècnica mixta en fibra de vidre
210 x 137 cm

D-ona, 2007
Tècnica mixta en fibra de vidre
50 x 130 cm

A Dana, 2007-2009
Tècnica mixta en fibra de vidre
60 x 150 cm

El moviment del cos, 2008-2010
Tècnica mixta en fibra de vidre
174 x 79 cm

La força de la parella, 2010
Tècnica mixta sobre tela de lli
150 x 150 cm

...a tu mare que vas reposar tant temps perquè pogués existir,
a tu mare que vas renèixer i sempre m'has acompanyat,
a tu mare, gràcies

...i per això em dic Lourdes

Renèixer com les fulles, 2008-2009
Tècnica mixta en fibra de vidre
121 x 48 cm

A la mare terra, 2007-2010
Tècnica mixta en fibra de vidre
100 x 150 cm

El groc que vola, 2009-2010
Tècnica mixta en fibra de vidre
50 x 165 cm

Volen els pensaments, 2009-2010
Tècnica mixta en fibra de vidre
50 x 165 cm

LOURDES FISA
(Corbera de Llobregat, Barcelona, 1964.) Viu i treballa a Manresa.

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, especialitat en gravat. Beca Erasmus per tal d’ampliar els seus estudis a Hochschule für Bildende Künste, Braunschweig, Alemanya.
Beca del Dep. de Cultura de la Generalitat de Catalunya per estudiar a The School of the Art Institute of Chicago, als EUA.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2010 “Fortaleses”, Galeria Trama, Barcelona.
“Dosmil10”, Galeria Alba Cabrera, València.
- 2009 “In-kietudes”, Galeria Vanguardia, Bilbao.
“La ruta de la seda”, Galeria Canals, Sant Cugat del Vallès.
“En chemin”, Centre d’Etudes Catalans de la Universitat París-Sorbonne, París, França, col·laboració Inst Ramon Llull.
- 2008-2009 “Camins de descoberta. Camões des del Mediterrani”, instal·lació al Centre Cultural el Casino, Manresa.
- 2008 “Camins de descoberta. Camões des del Mediterrani”, Reservatori Patriarcal del Museo del Agua, Lisboa, Portugal.
- 2007 “Camins de descoberta. Camões des del Mediterrani”, Institut Camões, Luxemburg. Projecte internacional itinerant organitzat pel Centre Català de Luxemburg i en col·laboració de l’Institut Ramon Llull i l’Ambaixada d’Espanya.
- 2006 “El rastro invisible”, Fundación BBK, Bilbao.
“Les 4 estacions”, Galeria Canals, Sant Cugat del Vallès.
- 2005 “Blaus blues”, Galeria Alba Cabrera, València.
“Transparències”, Fira d’Art Contemporani València Art, Galeria Alba Cabrera, València.
- 2004 “A 10” Instal·lació, Església de la Pietat, Vic. Fòrum de les Cultures.
“Cub-A”, Galeria Alba Cabrera, València.
- 2002 “Llum interior” Instal·lació, New Art, Barceló Hotel Sants, Galeria Llucià Homs, Barcelona.
“Le Salon du Printemps de Montréal 2002”, Galeria Llucià Homs, Montréal, Canadà.
- 2001 “Fragilitats”, Galeria Llucià Homs, Barcelona.
“Fragmentacions”, Galeria Horizon, Còlera, Girona.
- 2000 “Territori humà”, Galeria Llucià Homs, Barcelona.
- 1999 “Exodo”, Urban Gallery, Saragossa.
- 1998 “Travesia”, Fundació Caixa Manresa, Manresa.
Galeria El Carme, Vic.
“Pas a pas”, Galeria Llucià Homs, Barcelona.
- 1997 “Orígens”, La Torre Vella, Salou, Tarragona.
- 1996 “Grans formats”, Forum Berger Balaguer, Vilafranca del Penedès.
- 1995 Sala Blanquerna, Generalitat de Catalunya, Madrid.
Centre Cultural de Caja de Madrid, Barcelona.
- 1993 “Laberints”, Sazama Gallery, Chicago, EUA.
- 1992 “Recorreguts”, Galerla Duna, Barcelona.
- 1990 Centre Cívic Municipal de Corbera de Llobregat.
“Braunschweig”, Galerla Miquel Sambró, Barcelona.
- 1988 Sala Lola Anglada, Barcelona

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 2010 Art Madrid. V Feria de Arte Contemporáneo. Galeria Alba Cabrera, Madrid.
- 2009 “Eros+ismes: l’erotisme i la subjectivitat creativa”, Tinglado 4, Port de Tarragona. Itinerant a La Sala, Vilanova i la Geltrú.
FIART’09 Fira d’ Art Contemporani València, Galeria Alba Cabrera, València.
“Punt i seguit”, Galeria Marga A. Sennacheribbo, Barcelona.
- 2008 Art Madrid. III Saló d’ Art Modern i Contemporani. Galeria Alba Cabrera, Madrid.
- 2007 “X Premi de Pintura Ricard Camí”, Caixa Terrassa, Terrassa.
“De porta a porta”, Galeria No+Art, Girona.
Sopa d’artistes, Galeria Rua X d’Art, Manresa.
- 2006 Galeria Llucià Homs, Barcelona.
“La velocitat i la calma”, Galeria No+Art, Girona.
Art Madrid. I Saló d’ Art Modern i Contemporani. Galeria Alba Cabrera, Madrid.
- 2003 “Gravat contemporani català”, Art-expo, Barcelona.
“Arte & Enfermedades mentales”, Galeria Llucià Homs, Barcelona.
Galeria El Carme, Vic.
- 2002 “2on Premi de Recerca Pictòrica”, La Torre Vella, Salou.
“TempVs Fvgit”, Galeria Llucià Homs, Barcelona.
- 2001 “El viaje”, Centro Cultural Español de Cooperación Iberoamericana, Miami i Galeria La Rama, Santo Domingo, Republica Dominicana.
- 2000 “Cal·ligrafia versus Tipografia” Galeria Llucià Homs, Barcelona.
PAN Fira d’ Art Àmsterdam. Holanda. Plusgalleries, Ambers, Àmsterdam, Holanda.
Fira d’ Art Contemporani Artíssima. Galeria Llucià Homs, Torino, Italia.
“1er Premi Salou de Recerca Pictórica”. La Torre Vella, Salou.
“Homenaje a Luis Buñuel”, Galeria Horizon, Còlera, Girona.
Itinerant Museu Luis Buñuel de Calanda, Terol.
“Gènere i Gèneres. Mostra d’Art Contemporàni”. Museu d’Art de la Pell, Vic. Itinerant Museu Comarcal de Manresa.
“Art a l’Hotel”, Fira d’Art Contemporani, València.
- 1999 New Art, Barceló Hotel Sants, Barcelona. Galeria Llucià Homs, Barcelona.
Urban Gallery, Zaragoza.
“The end of the beginning”, Galeria Horizon, Còlera, Girona.
“III Biennal d’Art Centenari Futbol Club Barcelona”, Barcelona
- 1998 Galeria Prospectus, Chicago, EUA.
Art-Expo Barcelona, Galeria Llucià Homs, Barcelona.

- 1997 Galeria Llucià Homs, Barcelona.
“V Premi de Pintura Ricard Camí”, Terrassa.
- 1996 “IV Biennal Internacional de Grabado, Premio Julio Prieto Nespereira”, Caixa Orense, Orense.
“XXXVIII Premi a la Pintura Jove”, Sala Parés, Barcelona.
“100 Exlibris spanischer künstler Hommage an Walter Benjamin”, Instituto Cervantes Munich i Bremen, Alemanya; Centre Bonastruc Ça Porta, Girona; Sala Gòtica, Museu de Ciències Naturals de Tremp, Lleida.
Galeria Propuestas PS, Burgos.
- 1995 “Vantage Point - Abstraction”, Jan Cicero Gallery, Chicago, EUA
Galerla Duna, Barcelona.
- 1994 Fira internacional d’art, ART 1994 CHICAGO: The New Pier Show”, Sazama Gallery, Chicago, EUA.
“13a Mostra d’Arts Plàstiques per a joves”, Sala Lola Anglada, Barcelona, itinerant per Catalunya.
“Gallery Artists”, Sazama Gallery, Chicago, EUA.
“Obra gráfica, en homenaje a Pablo Neruda”, Galerla Duna, Barcelona.
- 1993 “X de X a Joan Miró”, Galeria Canals, Sant Cugat del Vallès.
Gallery 2, Chicago, EUA.
“Summer Salon”, Sazama Gallery, Chicago, EUA.
- 1992 “II Bienal Internacional de Grabado, Premio Julio Prieto Nespereira”, Caixa Orense, Orense.
Galeria La Mano Mágica, Oaxaca, México.
- 1991 “Europa im Ex-Libris”, Frederikshavn Kunstmuseum, Nüremberg, Alemanya.
- 1990 “9.Internationale Grafik Ausstellung”, Frechen, Colònia, Alemanya.
- 1989 Universitat de Belles Arts de Bandung, Indonesia.
“I Triennal de gravat de Sabadell”, Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, Sabadell.
“Hochschule für Bildende Künste”, Braunschweig, Alemanya.
“IV Concurs Biennal de Pintura Jove”, Galeria Anquins, Reus.
“VI Mostra d’Art Contemporani Català”, itinerant per Catalunya.
- 1988-1989 “VII Mostra d’Arts Plàstiques per a Joves”, Sala Lola Anglada, Barcelona.
- 1987 “XXX Premi a la Pintura Jove”, Sala Parés, Barcelona.
Sala Agora 3, Sitges, Barcelona.
- “XXIX Premi a la Pintura Jove”, Sala Parés, Barcelona.
“II Biennal d’Art Futbol Club Barcelona”, antic mercat del Born, Barcelona.
- 1986 “XXVIII Premi a la Pintura Jove”, Sala Parés, Barcelona.
“6a edició Mini Print Internacional de Cadaqués”, itinerant per Catalunya, Principat d’Andorra i EUA.

PREMIS

- 2003 Premi obra gràfica Enciclopèdia Catalana.
- 1995 1er Premi de pintura “LXV Exposició Concurs d’Artistes Manresans”, Manresa.
- 1994 1er Premi de gravat “XIII Mostra d’Arts Plàstiques per a Joves”, Generalitat de Catalunya.
- 1993 Menció d’honor al “VI Concurso de Grabado Ciudad de Burgos”, Burgos.
- 1990 2n Premi de pintura “Begur, un tema per artistes”, Museu d’Art Contemporani de Begur, Girona.
- 1988 3r Premi al “Concurs de Pintura Sanvisens”, Sitges, Barcelona.
Obra seleccionada a la convocatòria anual d’adquisicions del Patrimoni Artístic de la Universitat de Barcelona.

COL·LECCIONS PÚBLIQUES

- Col·lecció Universitat París Sorbonne, París.
- Col·lecció Fundació Vila Casas, Can Framis, Barcelona.
- Col·lecció Fundació BBK, Bilbao.
- Col·lecció Testimoni, “La Caixa”.
- Col·lecció Enciclopèdia Catalana.
- Col·lecció Gràfica Biblioteca Nacional, Madrid.
- Ajuntament de Manresa.
- Joan Flasch Artist’s Book Collection, Chicago.
- Diputació de Barcelona.
- Ajuntament de Corbera de Llobregat, Barcelona.
- “Herzog August Bibliothek” Wolfenbüttel, Alemanya.
- H.B.K, Universitat de Belles Arts de Braunschweig, Alemanya.
- Universitat de Barcelona.

Text
Pilar Bonet

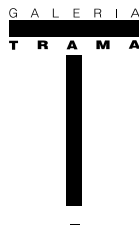
Fotografia
Francesc Rubí

Aquesta exposició es pot visitar a www.galeriatrama.com

Impressió i fotomecànica
Inomsa

D. legal: B-16.968-2010

Foto portada:
In-terrupcions, 2006-2007
Tècnica mixta en fibra de vidre
80x174 cm

GALERIA
TRAMA

PETRITXOL, 8

TELÈFON 93 317 48 77 FAX 93 317 30 10 08002 BARCELONA

galeriatrama@galeriatrama.com